

Základy zoologie strunatců

1/0/2

Bi2MP_ZZSP Zk (ústní, 3 ot.)

Bi2MP_ZZSL Z (blíže cvičení)

Boris Rychnovský
doc. RNDr., CSc.

KMEN: **STRUNATCI** – CHORDATA

Problematika někdy zužována - zoologie obratlovců - strunatci - hlavně obratlovci. Jako kmen - menší počet druhů (49 000), velmi dobře prozkoumáni včetně vymřelých forem (fosilní zbytky).

Z toho rezultuje dobrá znalost fylogenetického vývoje celé skupiny.

Podíl více vědních odvětví – **taxonomie a názvosloví** (přísná pravidla pro nižší taxonomy (od čeledi níže) - zákon priority, od Linnéa (1757) binomické (Mezinárodní komise). Pro vyšší taxonomy méně přísná, i synonyma). Latinsky – nezbytnost (pro nás – vyšší jednotky, tj. určitě třídy, příp. podtřídy).

Na tvorbě systému se zcela nezbytně podílí i jiná odvětví zoologie:

morfologie, anatomie, paleontologie, ekologie, zoogeografie, etologie, obecná zoologie.

Obdobnou syntézou poznatků se vyznačuje i systém a fylogeneze bezobratlých

Cíl předmětu:

- poznatky o rozdílech tělesné organizace taxonů, bionomii ekologii a zástupcích
- dovednosti poznání a charakterizování taxonů, zařazení do ekosystémů

Doporučená literatura: několik učebnic, podrobněji ve cvičení

LANG

GAISLER

ROSYPAL

SIGMUND

Strunatci - nejvyspělejší kmen živočichů, v systému na konci.

Kmen, jak víte, je druhou nejvyšší taxonomickou jednotkou.

Nejvyšší je říše.

Podle dřívějšího a současného praktického - 2 říše rostliny a živočichové.

Prakticky však tři domény a více říší (neustálené hodnocení):

Domény:

Archaea

Baktérie (Bacteria, Prokaryota)

Eukaryota (Eukarya)

Viry

Archeota

Předjaderní (Prokaryota) (Bakterie a sinice)

Jednobuněčné (Protista)

Chromista

Rostliny (Plantae)

Houby (Fungi)

Živočichové (Animalia)

Strunatci jsou **mnohobuněční** (*Metazoa*), **coelomoví** (*Coelomata*) a **druhoústí** (*Deuterostomia*).

Znaky mnohobuněčných

Znaky *Coelomat*: - trávicí trubice - 2 otvory

- druhotná tělní dutina - tvořená epitelální stěnou třetího zárodečného listu (mezoblastu) -> *Triblastica*

- cévy (z mezoblastu)

- nerv. ústředí (ganglion, mozek)

- vylučovací orgán - typ proto- nefridií, ledvin

Znaky druhoustých: v místě prvoúst (blastoporu), tedy primárního otvoru gastruly - řitní otvor, ústní otvor se prolamuje druhotně.

Strunatci jsou relativně izolovanou skupinou.

Určité příbuzenské vztahy jedině v rámci druhoustých (k *Polychaeta* ne), kam řadíme ploutvenky (*Chatognatha*), trubicovce (*Pogonophora*), polostrunatce (*Hemichordata*) a ostnokožce (*Echinodermata*) a s. (Ch).

Nejvyšší stupeň podobnosti lze nalézt mezi polo- a strunatci, s recentními ostnokožci málo v důsledku radiální symetrie, která zapříčinila výraznou změnu organizace těla. Ale s fosilními ostnokožci (*Calcichordata*) - výrazné společné znaky.

Společné znaky pro *Hemichordata* a *Chordata*

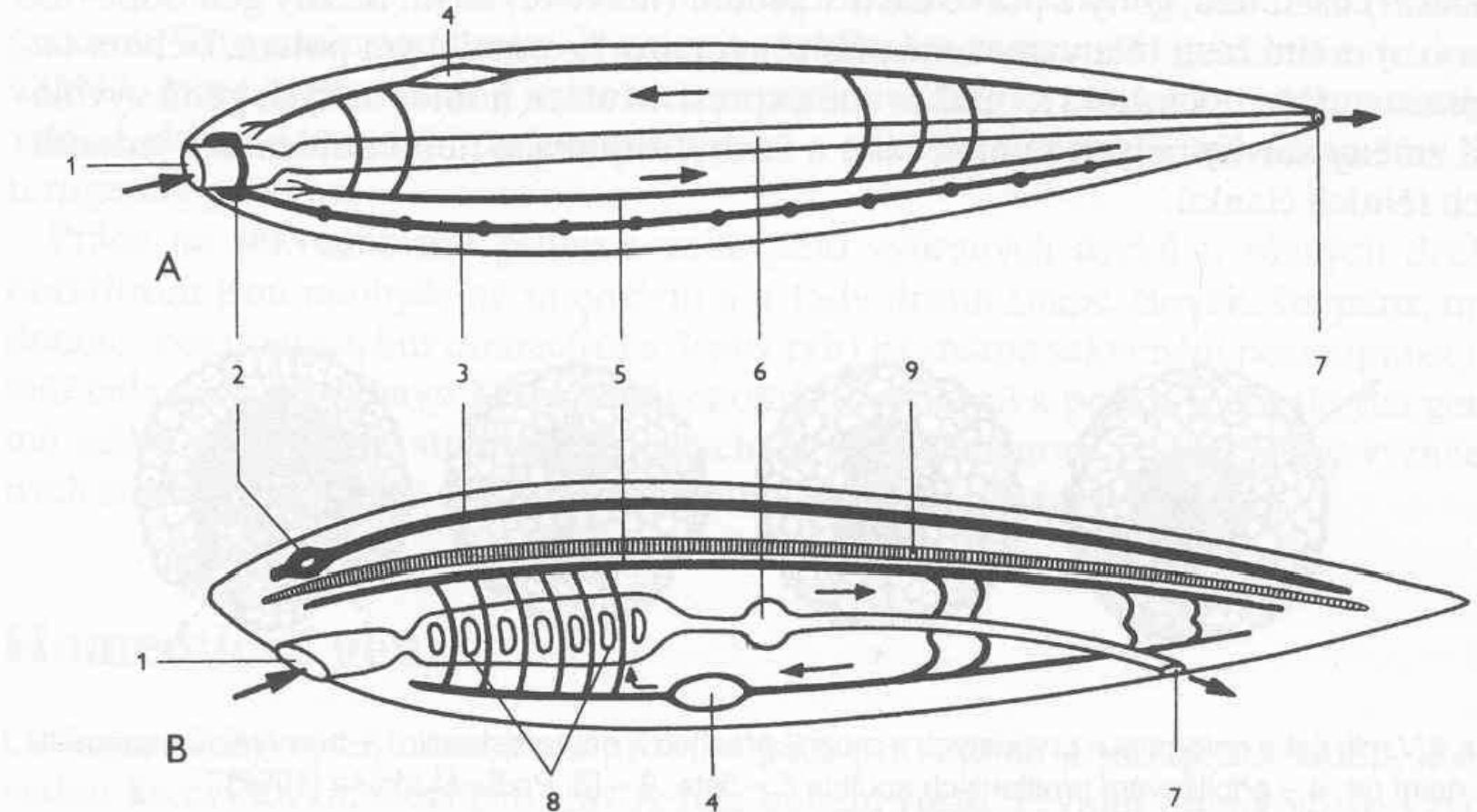
1. **žaberní štěrbiny**
2. ?homologie chordy -> stomatochordu (notochordu)
(výrůstku trávicí trubice do hlavového oddílu)
3. **hřbetní nervový pruh** (u polostrunatců navíc břišní)

Obecné znaky:

1. Mnohobuněční živočichové, tři zárodečné listy (ekto-, ento- a mezoblast), **druhotná tělní dutina (coelom)**
2. Dvoustranně souměrní, segmentace coelomu a ústrojů z něj.
Možnost potlačení, **vždy v ontogenezi**.
3. **Uzavření prvoúst** v zárodečném vývoji, **prolomení na opačném konci** těla. Na místě prvoúst později řitní otvor.
4. Přední oddíl trávicí trubice (**hltan**) **se žaberními štěrbinami**, které u primárně vodních i v dospělosti (ústí ven nebo do obžaberního prostoru), u suchozemských pouze v ontogenezi, později zarůstají.

Zvláštní znaky:

1. Základ vnitřní kostry - **struna hřbetní** (*chorda dorsalis*) jako produkt entoblastu hřbetní strany prvostřeva. Leží pod nervovou a nad trávicí trubicí jako tyčinka z vakuolizovaných buněk.
2. **Nervová trubice** (s centrálním kanálem) z neuroektoblastu jako základ nervové soustavy - poloha viz výše (**hřbetní strana**).
3. Přítomnost neurenterického kanálu (*canalis neurenicus*), tj. spojení dutiny nervové trubice a prvostřeva v určité fázi ontogeneze.
4. Umístění trávicí trubice pod chordou, vyústění před koncem těla.
Oddělení pravého, **postanálního ocasu**.
5. **Srdce na břišní straně** pod trávicí trubicí, pumpuje **krev** k **hlavovému** konci. Druhotně může chybět (kopinatec).

Obr. 6 Schéma tělní organizace prvoústého (A) a druhouústého (B) živočicha, v obou případech se jedná o předpokládaný vývojově původní typ s bilaterální souměrností. A – zástupce prvoústých (Protostomia), B – zástupce druhouústých (Deuterostomia). 1 – ústní otvor, 2 – nervové ústředí, 3 – nervová páiska nebo trubice, 4 – srdce nebo pulzující céva, 5 – cévní soustava (šipkami je znázorněn hlavní směr oběhu tělních tekutin), 6 – trávicí trubice, 7 – řitní otvor, 8 – žaberní štěrbiny, 9 – chorda.

Vývoj: neznámí přímí předkové

Předpoklad: mořští živočichové příbuzní polostrunatcům, ostnokožcům, nebo oběma. Mohli být různé tělesné stavby a způsobu života (přisedlí s chlapadly, popř. rourkatí, opancéřovaní, nebo i volně pohybliví). Počátek prvohor, nebo předprvohory.

Střední kambrium - zbytky pláštěnců (vršenky).

Přechod do sladkých vod - obratlovci (bezčelistní obratlovci - spodní silur)

STRUNATCI (Chordata)

Pláštěnci

Urochordata, Tunicata

Bezlebeční

Cephalochordata

Obratlovci

Vertebrata

Podkmen: **Pláštěnci** – Urochordata (Tunicata)

Mořští, maximálně 30 cm, larvy s tělesnou organizací dokonalejší (více strunatcí). Dospělci různou měrou pozměnění (kolonie).

Obecné znaky (pláštěnců a bezlebečných):

1. - 4. Obecné znaky strunatců (Coelomata, Bilateria, Deuterostomia, žaberní štěrbiny)
5. – 9. Zvláštní znaky strunatců (chorda, nervová trubice s neurenterickým kanálem, postanální ocas, srdce ventrálně)
10. Jednovrstevná pokožka (jako bezobratlí)
11. Obžaberní (peribranchiální) prostor (atrium) (může i chybět)
12. Hltan s lištami a rýhami pro zpracování a transport potravy (endostyl)

Zvláštní znaky:

1. Tuhý rosolovitý pláště (tunica) z tunicinu (podobný celulóze, ektoblastový původ)
2. Chorda a nervová trubice zpravidla pouze v larválním stadiu
3. Coelom je redukován na prostor kolem srdce (perikard)
4. Vylučovací orgány nejsou vytvořeny (střevo a nephrocyty, ukládací ledviny)
5. Hermafroditi s nepárovými pohlavními orgány.
6. Složité rozmnožování.

Pláštěnci - Urochordata (2000)

Třída: **SUMKY** - Ascidiacea 1900

SALPY - Thaliacea 50

VRŠENKY - Copelata 60

Třída: **SUMKY** Ascidiacea

Obecné znaky:

1. Dobře vytvořený obžaberní prostor
2. Časté pohlavní i nepohlavní rozmnožování, kolonie z uniformních (nerozrůzněných jedinců). Málo rodozměna.

Zvláštní znaky:

1. Dospělci přisedlí, upevnění výrůstky pláště
2. Larva přisedá spodní části těla, přetočení trávicí trubice (U).
Terminální přijímací otvor, subterminální atrioporus.
3. Prostorný hltan s velkým počtem (nepárových) žaberních štěrbin - žaberní vak
4. Nepohybliví - pouze otevírají otvory a podél se stahují.

Larva

Pulcovitý tvar, odlišná morfologie (přijímací otvor výše na přídi těla, pod ním přichycovací papila, střevo ústí na boku nebo spodní části těla. Až později do obžaberního prostoru. Rozšířený začátek **nervové trubice** (světločivné "očko", statocysta) nad hltanem, **dosahuje do ocásku**. Zde **pod ní chorda**).

Dospělec

Vakovitý se silným pláštěm. Přijímací otvor → prostorný hltan s tisíci štěrbinami. **Endostyl** (srdeční strana) - tzv. **hypobranchiální rýha** (sekretorické a bičíkaté buňky) **perifaryngeálními pruhy** (bičíkaté b.) do naproti ležící **epibranchiální lišty** (bičíkaté b.), potrava dál.

Druhotná dýchací funkce žaberního koše.

Srdce pod endostylem, 1 + 1 céva do otevřených sinů. Hemovanadin (*Phall.*)

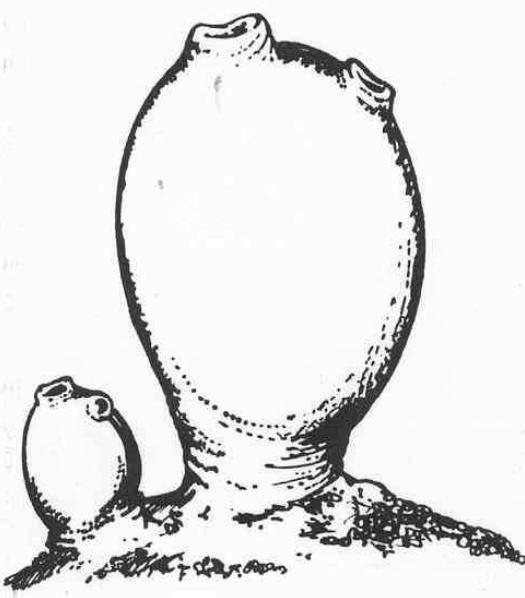
Druhotné nervové ganglion (mezi otvory). Neurální žláza.

Svalová vlákna (svěrače a podélné svaly).

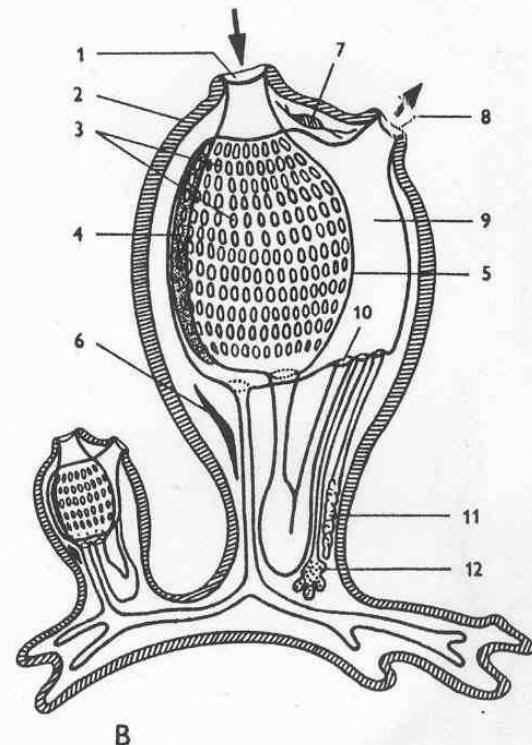
Ukládací ledvina. Obouohlavní gonáda (varle + vaječník).

Ekologie

Litorál všech moří (do 50 m hloubky), výjimečně i hlubinné (5000 m). Často **kosmopolité**, délka života jedince do 2 let, kolonie více. **Proterandričtí hermafrodité**. Trvání larvy krátké. Vysoká regenerační schopnost.

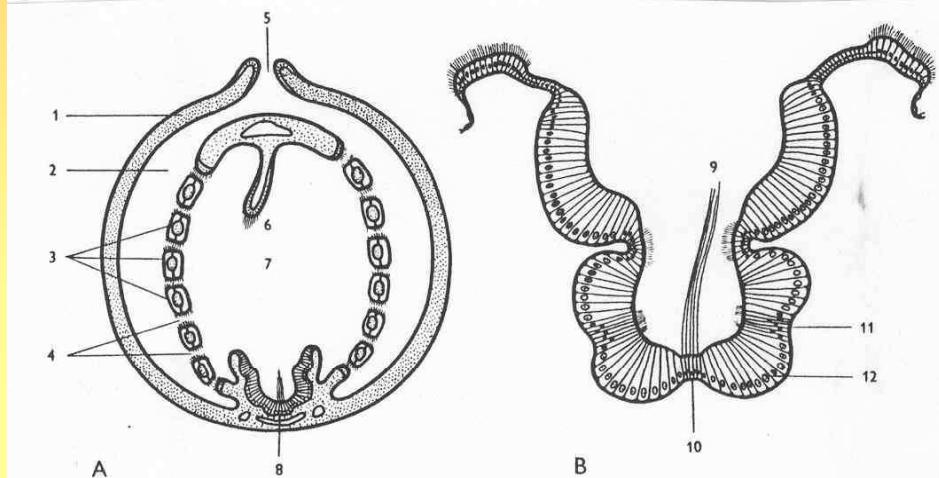
A

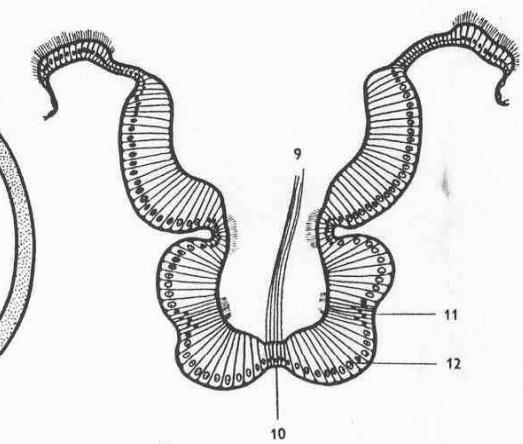
B

Obr. 5. Vzhled a morfologie dospělých sumek: A – dva jedinci rodu *Halocynthia* (podle Matvejeva a Gurtového, upraveno), B – schéma jejich anatomie (podle Grassého). 1 – přijímací otvor, 2 – tělní stěna a plášt, 3 – žaberní štěrbiny, 4 – endostyl, 5 – hltan, 6 – srdce, 7 – nervové ganglion, 8 – vyvrhovací otvor (kloakální sifon), 9 – kloakální dutina obžaberního prostoru, 10 – vyústění střeva (řitní otvor), 11 – varle, 12 – vaječník.

Morfologie pláštěnců na příkladu sumky a její larvy

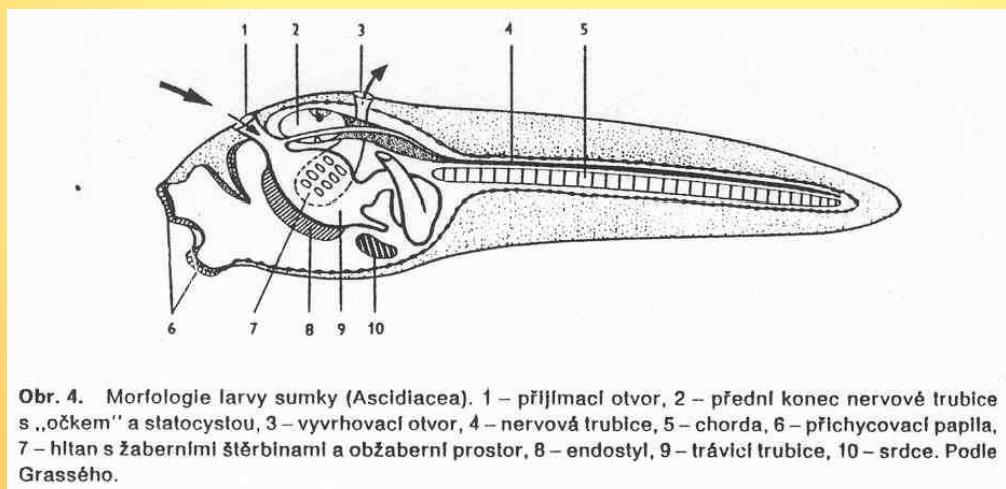

A

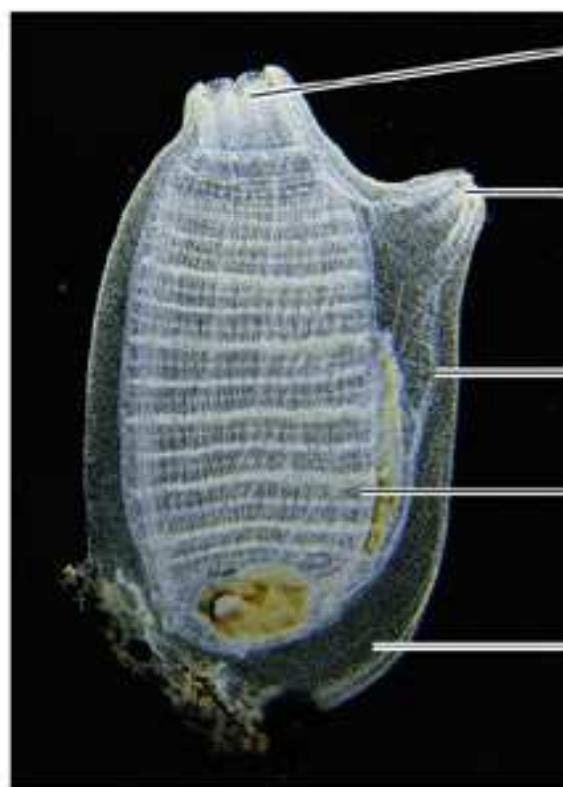

B

Obr. 3. Šíkmý řez krajinou hltanu přes atrioporus (A) a příčný řez endostylem (B) pláštěnců (Urochordata). 1 – tělní stěna, 2 – obžaberní prostor, 3 – žaberní přepážky, 4 – žaberní štěrbiny, 5 – vyvrhovací otvor (atrioporus), 6 – epibranchiální lišta, 7 – dutina hltanu, 8 – hypobranchiální rýha (endostyl), 9 – bičíky endostylu, 10 – bičíkaté buňky, 11 – postranní obrvené buňky, 12 – žlázové buňky. Podle Grassého.

Morfologie sumky (a,b) a její larvy (c) (pláštěnců obecně)

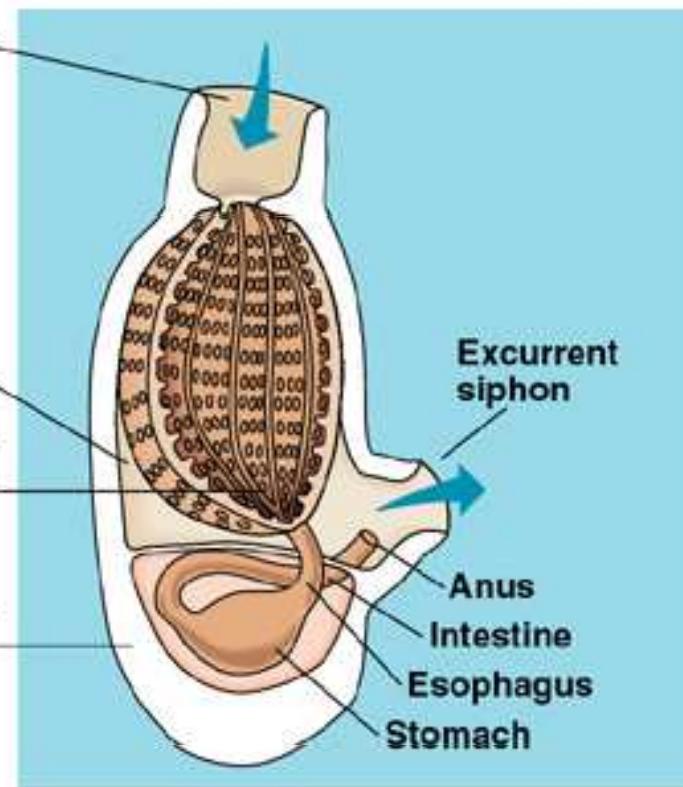
Incurrent siphon to mouth

Excurrent siphon

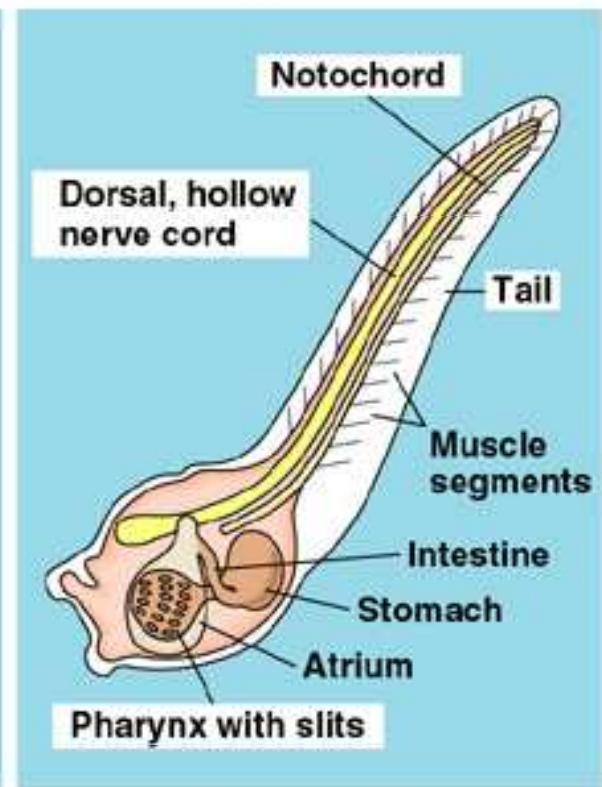
Atrium

Pharynx with numerous slits

Tunic

(b)

(c)

SUMKY Asciidae 1900

Podtř.: **Enterogona** - soliterní i koloniální (nemají společný plášt', ani kloaku). Gonády ve střevní kličce nebo nadní. Larvy 2 smyslové orgány
Pospolitka svijonožcovitá (*Clavelina lepadiformis*)

Sumka obecná (*Ascidia mentula*) – bílá i jiná

Sumka hrbolatá (*Phallusia mamillata*) – šedavá až hnědá

Podtř.: **Pleurogona** - hlavně koloniální, kloaka s jedním společným vývodem, jedinci okolo něj (synascidie). Gonády po stranách žaberního vaku.

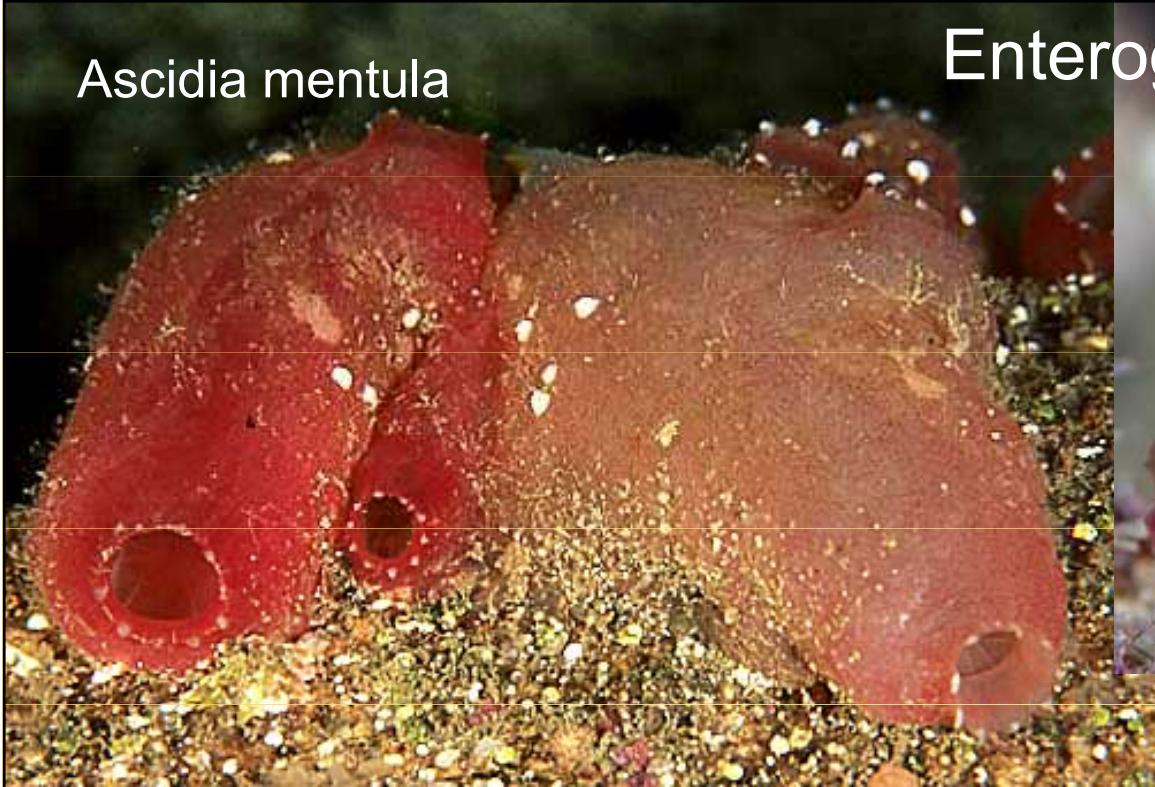
Larva 1 smyslový orgán

Zřasenka středomořská (*Botryllus schlosseri*)

Podtř.: **Octacnemida** - hlubinní s 6 - 8 rameny, dvoudílný žaberní vak

Octocnemus

Ascidia mentula

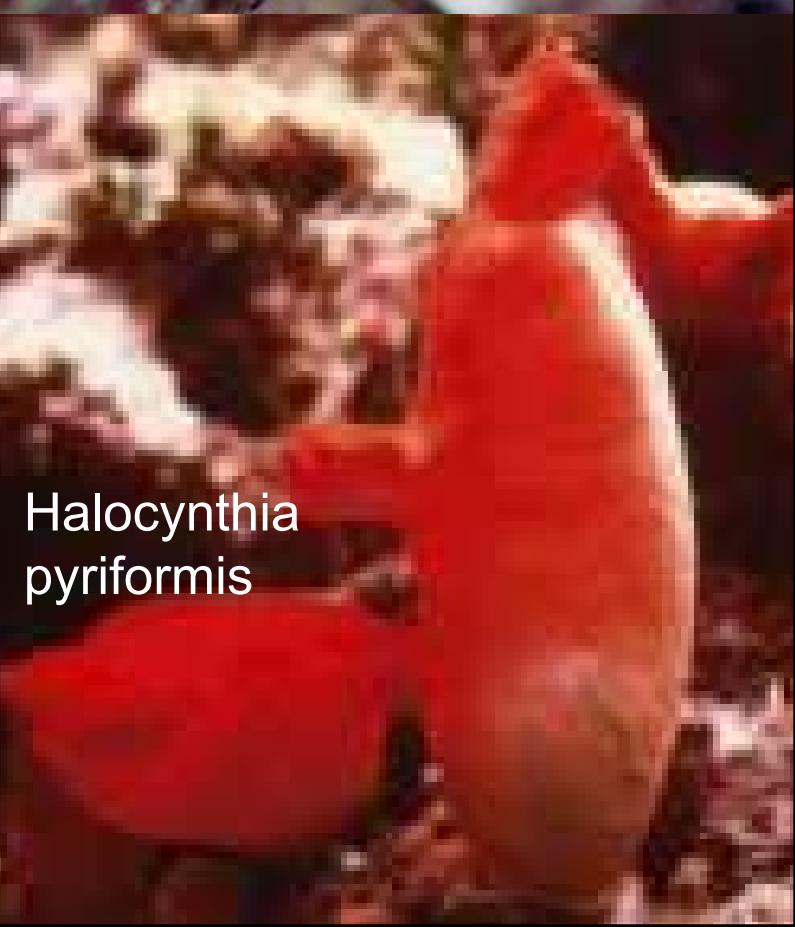

Enterogona

Pospolitka *Clavellina* sp.

Pospolitka svijonožcovitá *Clavellina lepadiformis*

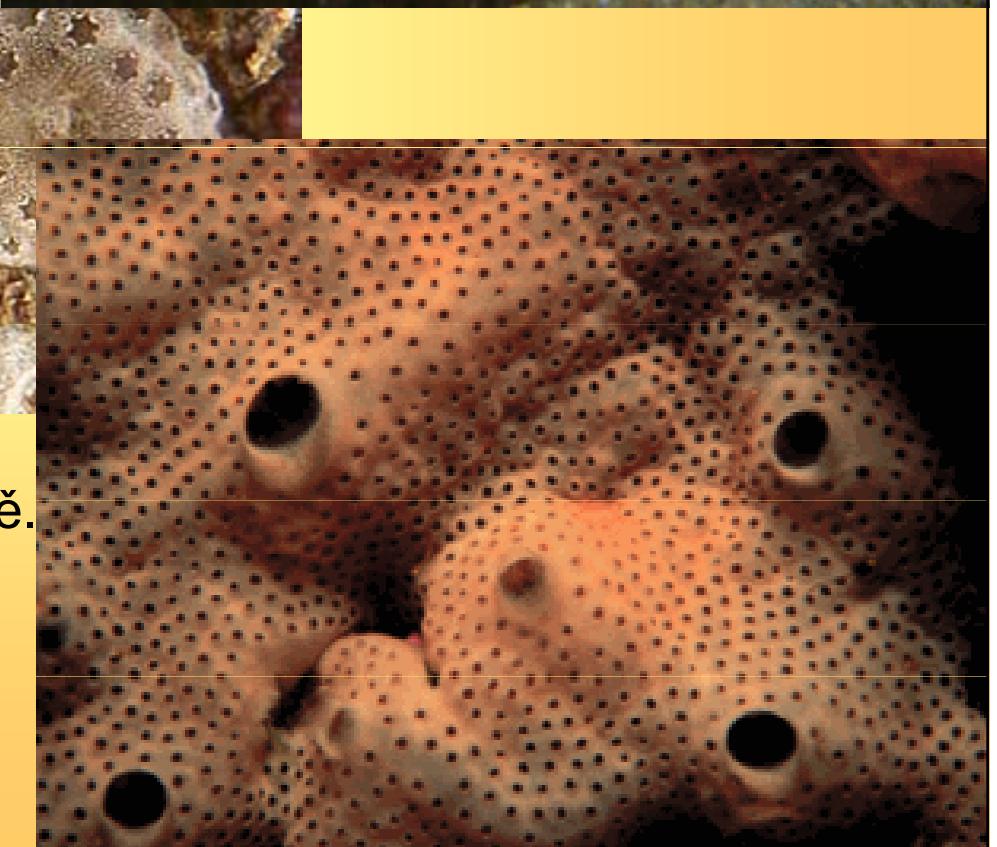
Halocynthia
pyriformis

Pleurogona

Koloniální *Didemnum albidum* – podobná houbě.
Hvězdicovité otvory: individuální přijímací, společný
vyvrhovací (kontrah.)

Didemnum maculosum

Jiné dělení (podle morfologie žaberního koše):

Podtř.: **Pospolitky** (Aplousobranchiata)

Koloniální, bez společného pláště, tělo 2 (-3) oddíly.

Pospolitka svijonožcovitá (*Clavelina lepadiformis*)

Pravé sumky (Phlebobranchiata)

Solitérní i koloniální, velcí, 2 oddíly.

Sumka obecná (*Ascidia mentula*)

S. hrbolatá (*Phallusia mamillata*)

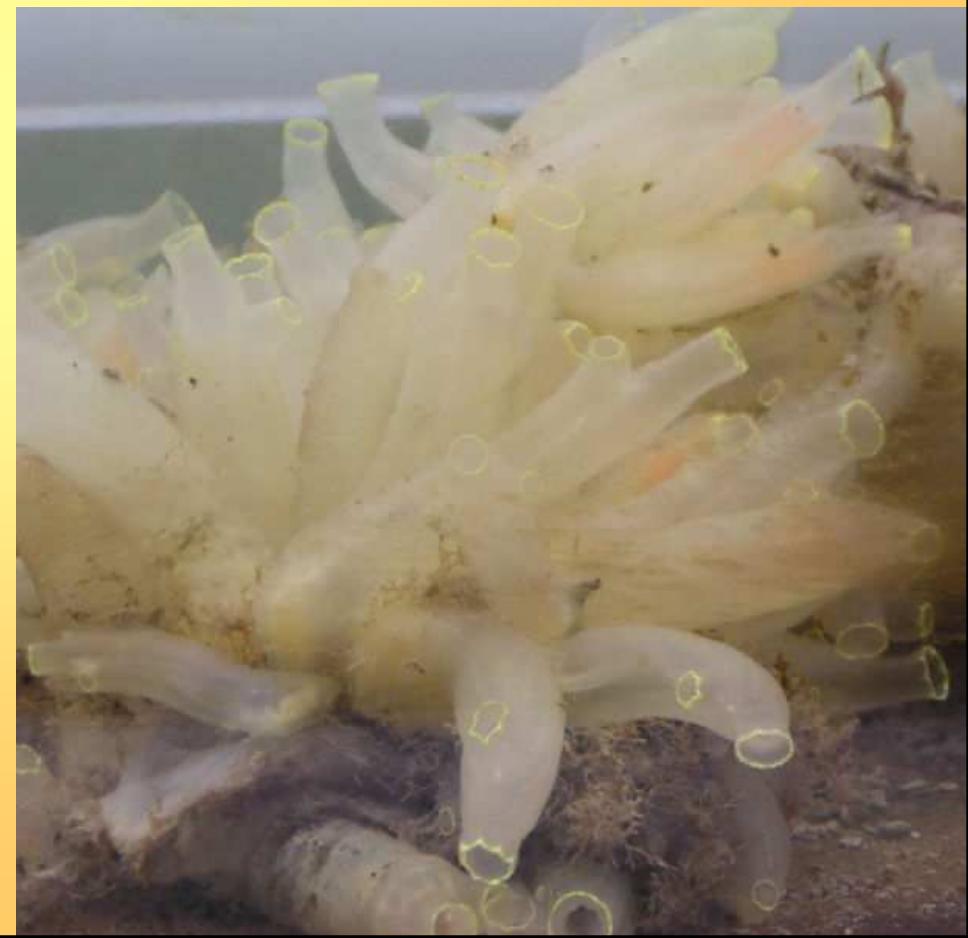
S. štíhlá (*Ciona intestinalis*)

?+ Octacnemida

Zřasenky (Stolidobranchiata)

Koloniální se společným pláštěm, i solitérní,
většinou drobní.

Zřasenka středomořská (*Botryllus schlosseri*)

Třída: **SALPY** Thaliacea

Obecné znaky:

1. Obžaberní prostor je odlišně vytvořen - větší část tvoří kloakální dutinu
2. Pohlavní a nepohlavní rozmnožování je kombinované ve složitou rodozměnu (metageneze)

Zvláštní znaky:

1. **Soudečkovité tělo** s velkými **otvory na** protilehlých **koncích**. Stahy obroučkovitých svalů vypuzují vodu z těla, pohyb
2. Polymorfie tvarových a funkčních typů jedinců - solitér nebo hlavní jedinec v kolonii - *oozoid* (nepohlavní) má **pupenotvorný stvol** (*stolo prolifer*) a **hřbetní stvol** (*stolo dorsalis*), drobní jedinci - *blastozoidi* s další diferenciací (*gasterozoidi* - vyživovací a dýchací, *phorozoidi* - odchovávající **gonozoidy** – pohlavní jedince).

Morfologie larev - podobná sumkám

Ekologie

Pelagičtí, součást planktonu hlavně teplých moří.

SALPY Thaliacea 50

Podtř.: **Ohnivky** - Pyrosomida

Chybí oozoid, na embryonální úrovni (*cyathozoid*) vzniknou 4 primární blastozoidy (*tetrazoid*). Vypučí sekundární blastozoidy organizované v **duté válcovité kolonii** velikosti 10 cm až několik metrů s přísným směrováním otvorů. Všechny dozrávají v gonozoidy (1. generace *proterandrická*, 2. *proterogynická*). Světlíkující symbiotické bakterie.

Ohnivka atlantská (*Pyrosoma atlanticum*) - Atlantik, Středozemí, kolonie 1/2 m

Kruhosvalí – Cyclomyaria, Doliolida

Svaly oozoidu tvaru uzavřených obrouček. Větší počet žaberních štěrbin. Složité rozmnožování. Postranní pupeny na stolo dorsalis - vegetativní blastozoidi, střední - chůvy (*phorozoidi*), z nichž pučením vznikají gonozoidi. Phorozoidy s vlastními gonozoidy se oddělují a plavou samostatně.

Doliola zoubkatá (*Doliolum denticulatum*) - plankton teplých moří

Pásosvalí – Desmomyaria, Salpida

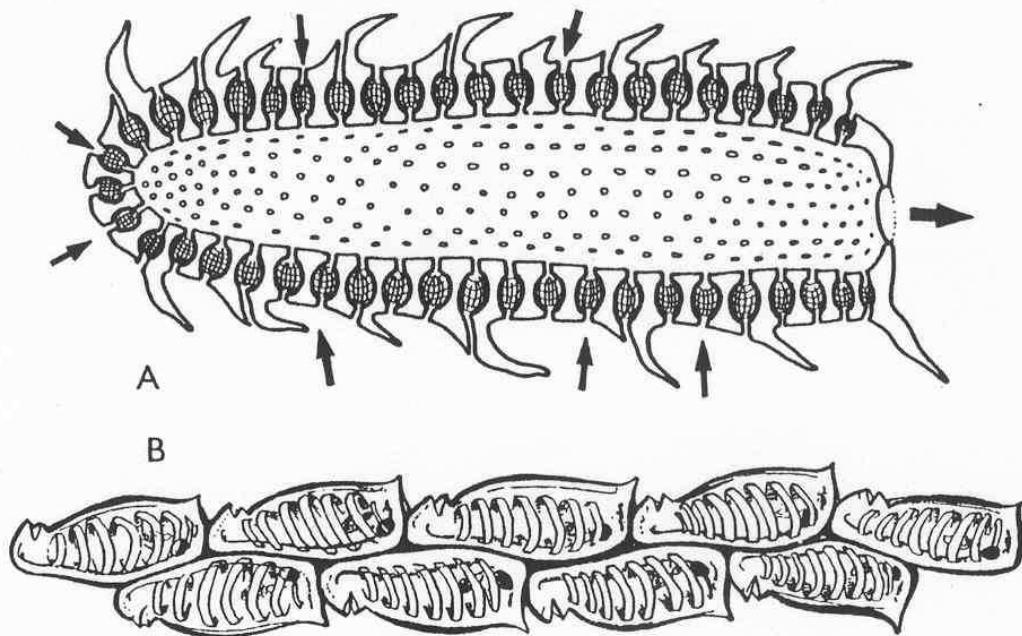
Oozoid do 20 cm, svalové obroučky na bříše otevřené, šikmý průběh se vzájemným dotýkáním. Jediný pár žaberních štěrbin. Řetězce blastozoidů (všichni *gonozoidi*) se oddělí od oozoidu, plavou samostatně.

Salpa nálevkovitá (*Salpa fusiformis*) – oozoid 5 cm, bl. 2,5 cm, kosmopolita teplých moří

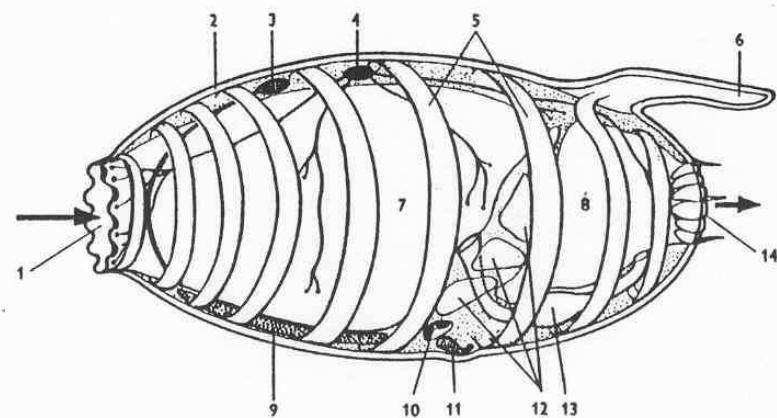
Salpa velká (*Salpa maxima*) – 10 (8) cm, pásové kolonie blastozoidů až 25 m

Salpa Salpa (*Thalia*) *demokratica* 1,5 (0,7 cm)

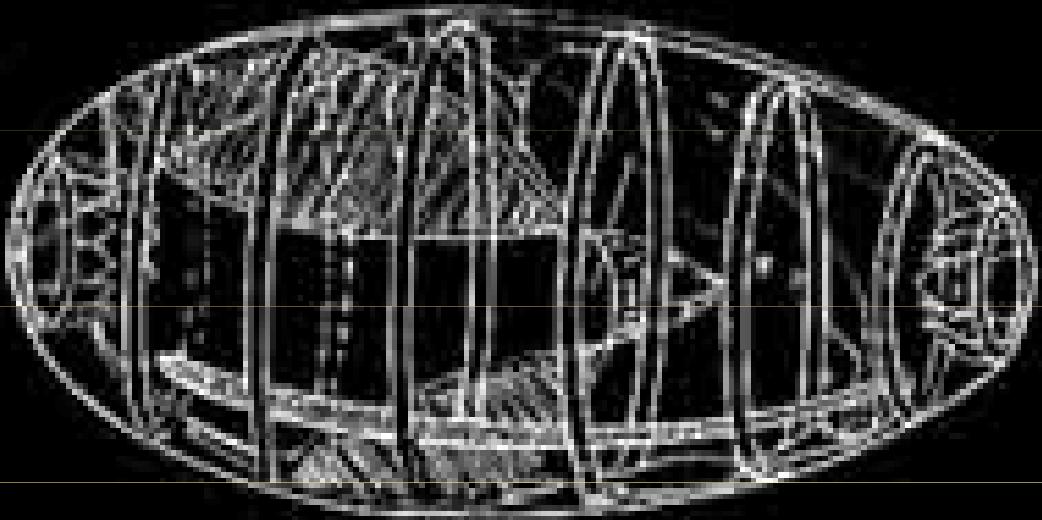
SALPY - morfologie

Obr. 7. Kolonie salp: A – schéma kolonie ohnivek (Pyrosomida), podle Grassého; B – zevní vzhled skupiny gonozoidů pásovalých (Desmomyaria), orig. podle alkoholového preparátu.

Obr. 6. Morfologie oozoldu salpy rodu *Dolioleum*. 1 – přijímací otvor, 2 – pokožka krytá pláštěm, 3 – vířivá jamka napojená na perifaryngeální pruhy, 4 – nervové ganglion, z něhož vystupují nervy, 5 – svalové pruhy, 6 – hřbetní stvol (stole dorsalis), 7 – délka hltanu, 8 – kloakální dutina obžáberního prostoru, 9 – endostyl, 10 – srdce, 11 – pupenotvorný stvol (stole prolffer), 12 – žaberní štěrbiny, 13 – žaludek, 14 – vyvrhovací otvor. Šipky označují proud vody vyvolaný živočichem, jenž se sám pohybuje opačným směrem. Podle Grassého.

Ohnivka atlantská *Pyrosoma atlantica*

Ohnivky Pyrosomida

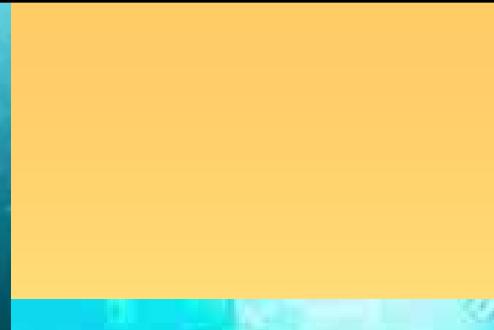

Ohnivka Pyrosoma

Copyright Gary McCarthy

Cyclosalpa sp.

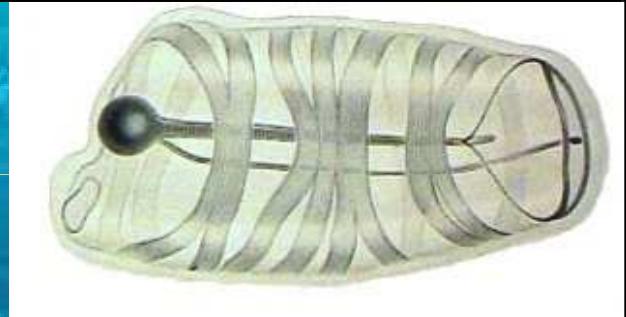

Salpa nálevkovitá *Salpa fusiformis*

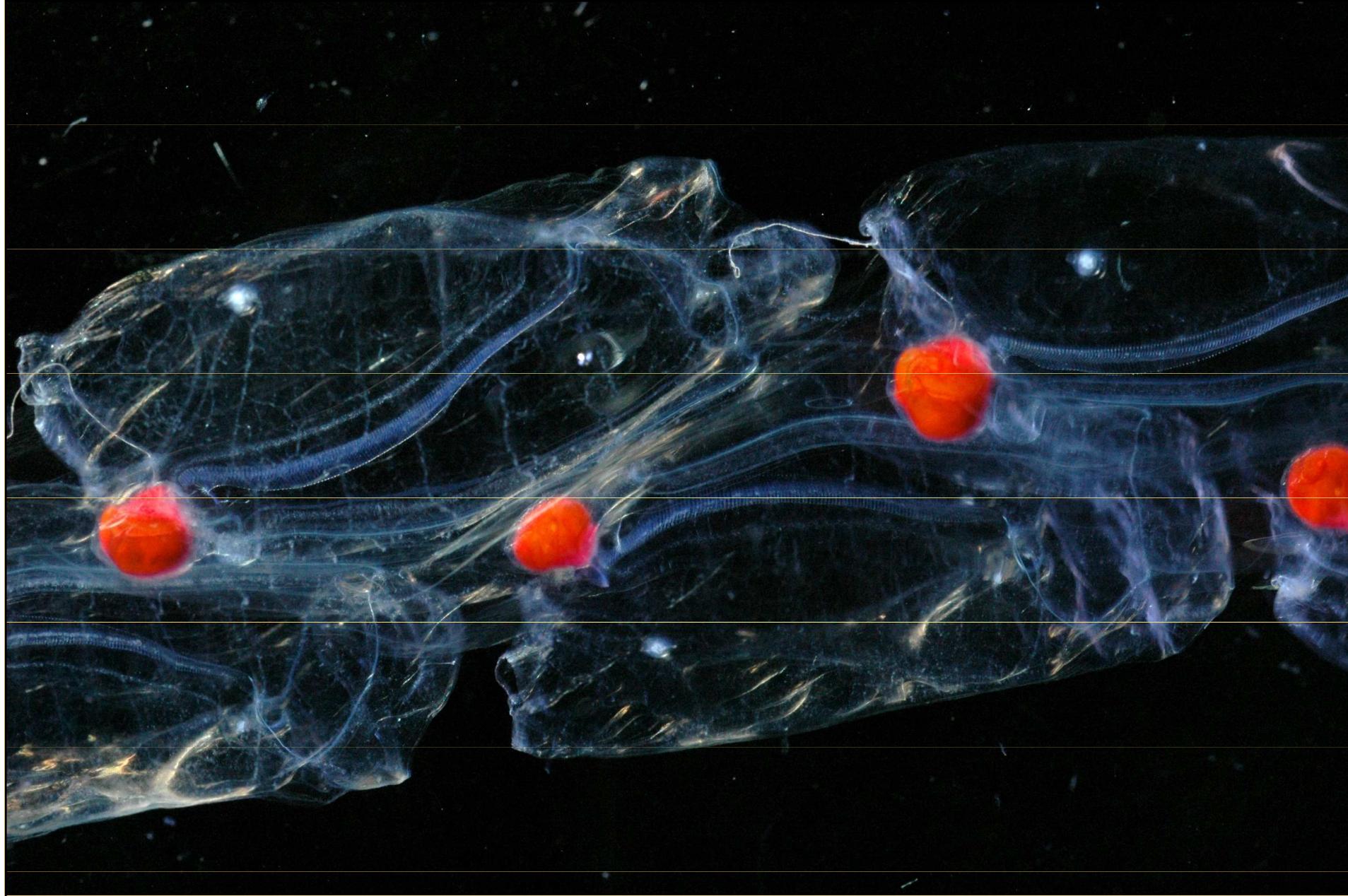
Pásosvalí

Salpa velká *Salpa maxima*

Kruhosvalí

Doliola *Doliolem*

Salpa velká *Salpa maxima*

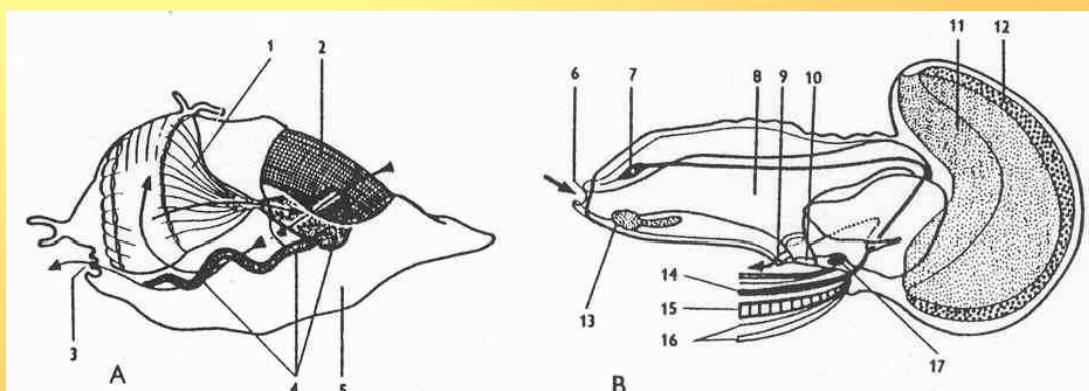
Třída: **VRŠENKY** Copelata (**VRŠENKY** Copelata)

Obecné znaky:

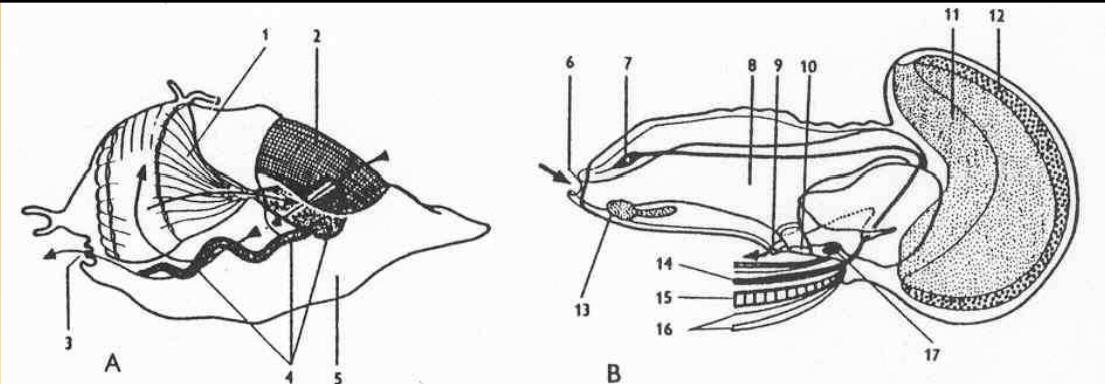
1. Znaky strunatců a pláštěnců

Zvláštní znaky:

1. Místo pláště velké **schránky z tunicinu se síty**. Zanášení → tvorba nových (xkrát za den).
2. Malý hltan, **chybí obžaberní prostor, jeden pář žaberních štěrbin** ústí ven
3. Členění těla na **trup a ocásek**, v dospělosti na břišní straně s otočením o 90°
4. **Nervová trubice a chorda** (v ocasní části) i **v dospělosti**
5. Redukce endostylu a cévní soustavy, svalstvo soustředěno do ocásku. Pouze **pohlavní rozmnožování**.

Obr. 8. Morfologie vršenek (Copelata): A – schránka s jedincem uvnitř, B – jedinec bez schránky, větší část ocásku není zakreslena. 1 – lapací sítka, 2 – přijímací sítka, 3 – vyvrhovací otvor schránky, 4 – ocásek a tělo vršenky, 5 – schránka, 6 – ústní otvor, 7 – začátek nervové trubice se statocystou, 8 – hltan, 9 – řitní otvor, 10 – žaberní štěrbina, 11 – varle, 12 – vaječník, 13 – endostyl, 14 – nervová trubice, 15 – chorda, 16 – ocasní svaly, 17 – srdce. Šipky znázorňují proudění vody způsobené živočichem; podle Grassého.

Obr. 8. Morfologie vršenek (Copelata): A – schránka s jedincem uvnitř, B – jedinec bez schránky, větší část ocásku není zakreslena. 1 – lapací slítko, 2 – přijímací slítko, 3 – vyvrhovací otvor schránky, 4 – ocásek a tělo vršenky, 5 – schránka, 6 – ústní otvor, 7 – začátek nervové trubice se statocystou, 8 – hltan, 9 – řitní otvor, 10 – žaberní štěrbina, 11 – varle, 12 – vaječník, 13 – endostyl, 14 – nervová trubice, 15 – chorda, 16 – ocasní svaly, 17 – srdce. Šipky znázorňují proudění vody způsobené živočichem; podle Grassého.

Morfologie

Dospělci - odlišnost:

- ve změně polohy ocásku
- vývoji velkých gonád (třetina - polovina těla), - schopnosti vytvářet schránky

Ekologie

Studenomilný i teplomilný plankton všech moří do 100 metrů hloubky. Proterandričtí hermafrodoti s několikaminutovým předstihem dozrávání varlete.

VRŠENKY Copelata

Vršenka středozemní (*Appendicularia sicula*) - Atlantik a Středozemí

Vršenka obecná (*Frittilaria pellucida*) - kosmopolita

Vršenka jednopohlavní (*Oikopleura dioica*) - oddělené pohlaví, evropský druh

Bezlebeční Cephalochordata

Druhově chudí (25 druhů), evolučně významní (nejvíce znaků společných všem strunatcům). Rybičkovitý tvar, 5 - 6 cm, dvoustranně souměrní, aktivně pohybliví

Obecné znaky:

spol. s pláštěnci:

1. Jednovrstevná pokožka
2. Obžaberní prostor (jiný původ než u pláštěnců, vyústění na ventrální staně)
3. Filtrací hltan (180), endostyl a epibranchiální rýha

spol. s obratlovci:

1. Vnitřní segmentace těla, segmentální výstup míšních nervů, segmentální vylučovací a pohlavní orgány
2. Rozdílný hlavový a ocasní konec těla
3. Shodné uspořádání nervové soustavy (bez mozku)
4. Shodná stavba cévní soustavy s vodními obratlovci (bez srdce)

Zvláštní znaky:

1. Uvnitř po celé délce nervové trubice primitivní smyslové orgány
2. Vysoký počet (30) mezoblastových vylučovacích orgánů (jako protonefridie) ústí do obžaberního prostoru
3. Velký počet (26) gonád ústících do obžaberního prostoru
4. Asymetrické larvy - žaberní štěrbiny na pravé a ústní otvor na levé straně

Podkmen:

Bezlebeční *Cephalochordata*

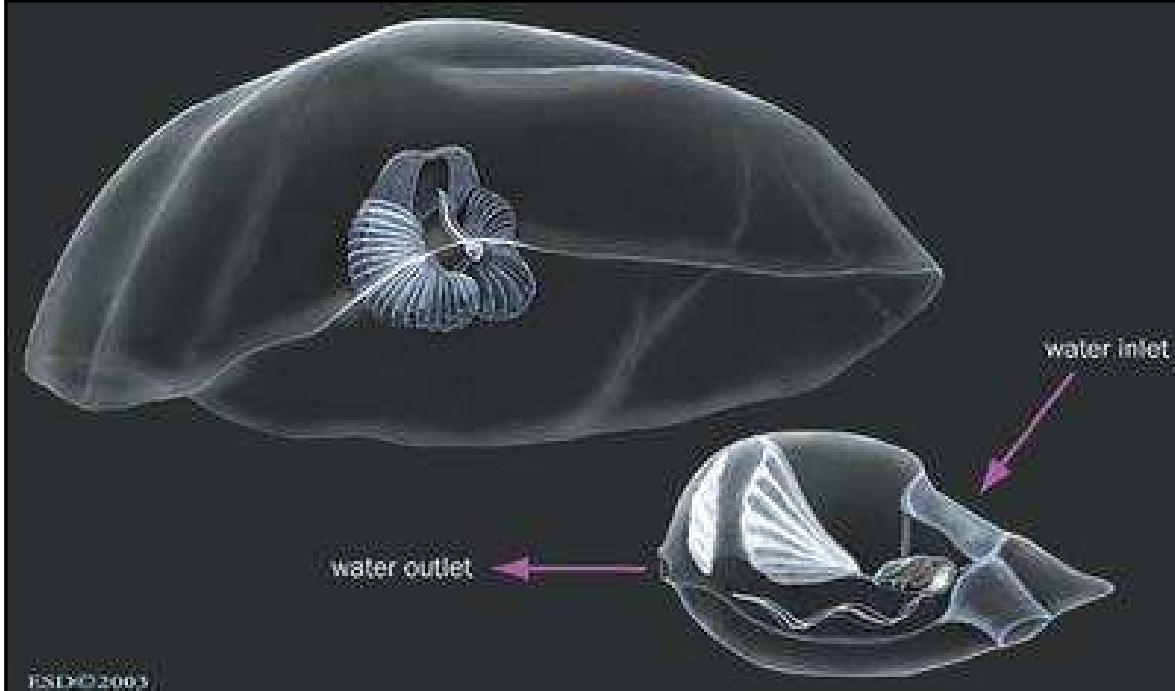
Třída: **KOPINATCI** *Amphioxi*

Řád: **KOPINATCOTVÁRNÍ** *Amphioxiformes*

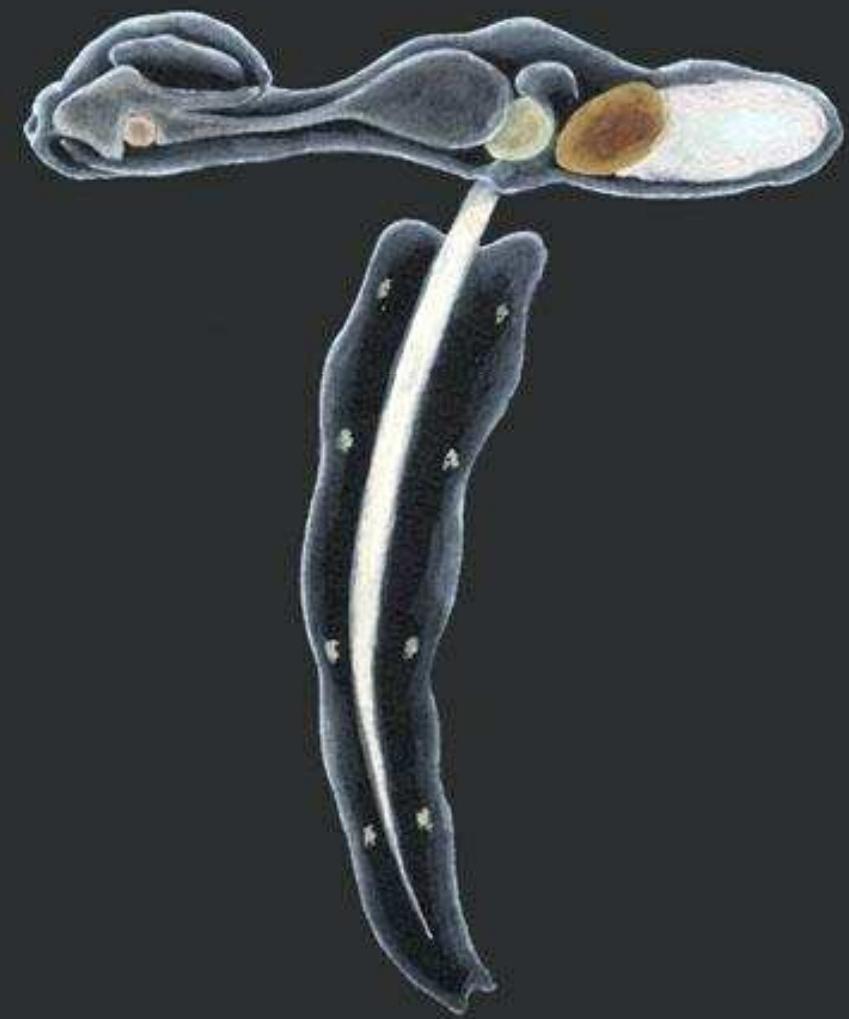
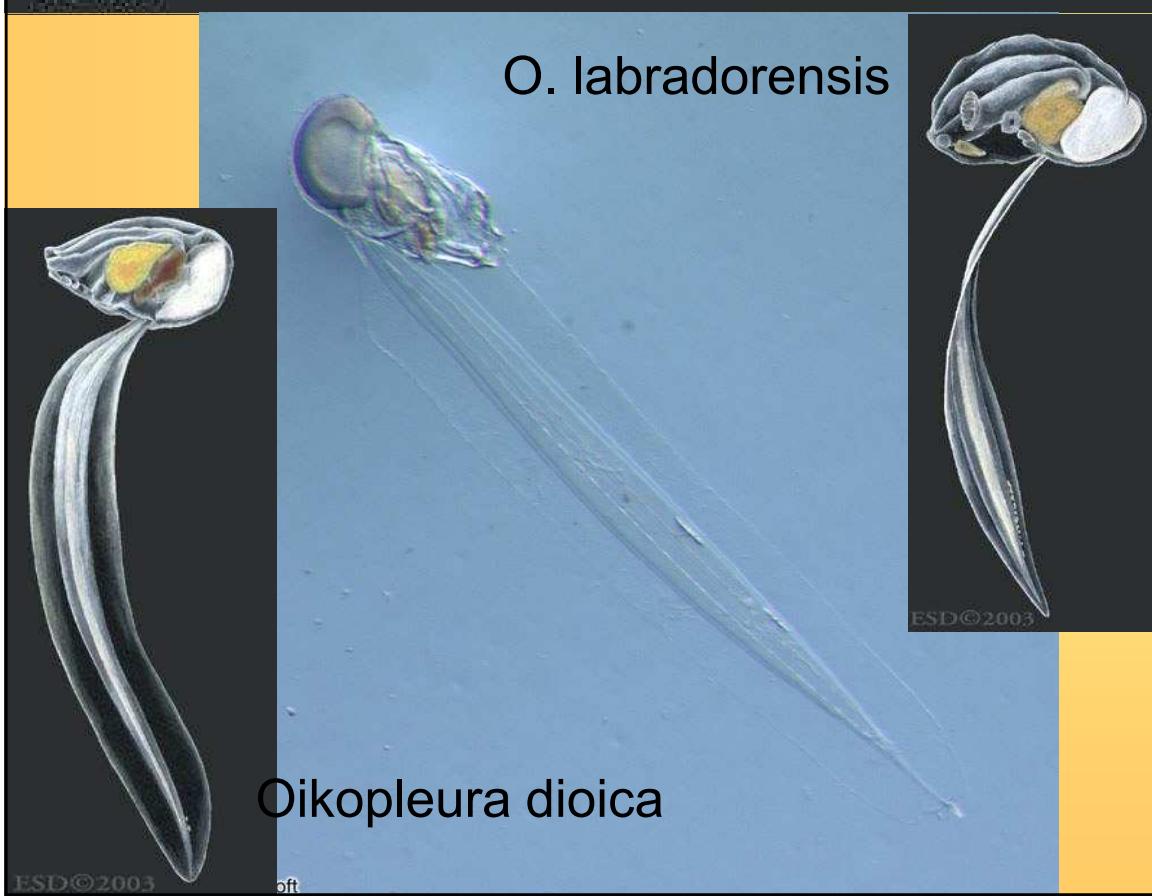
Kopinatec plžovitý - malý mořský živočich (do 7 cm) je přes den je zahrabaný v pobřežním písku, v noci vyplouvá a u dna se živí mikroskopickou potravou. Filtrují potravu pomocí žaberních štěrbin (90x2 p.) a pomocí zvláštního systému rýh ji posunují do střeva.

K pohybu slouží ploutevní lem Jeho tělo (svalovina orgány (žaberní hltanu, míšní část nerv. soustavy, vylučovací – 90 p. a gonády – 26 p.) segmentovány (článkovány víceméně stejnými články). Kopinatci jsou odděleného pohlaví a rozmnožují se přes larvů. Stadium larvy trvá až 3 měsíce. Larvy kopinatců žijí přes den u dna, v noci vyplouvají do vyšších vrstev vody moří.

Vršenky Copelata

Fritillaria borealis

ESD©2003